

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
14 ΙΟΥΝΙΟΥ 2024

ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ

Συνεδριακό Κέντρο «Κάρολος Παπούλιας»

ΈΝΑΡΞΗ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

ΚΕΝΤΡΙΚΕΣ ΟΜΙΛΙΕΣ

19:15 – 21:00

Προεδρείο	Μαρία Σακελλαρίου, Θωμάς Μπαμπάλης
19:15 – 19:45	Έναρξη Συνεδρίου
19:45 – 20:10	<p>Βασιλική Αρτινοπούλου: Το φαινόμενο του Σχολικού Εκφοβισμού στο πλαίσιο μιας ολοκληρωμένης εθνικής στρατηγικής για τη Βία και την Παραβατικότητα Ανηλίκων: Θεσμικές εξελίξεις και προοπτικές</p> <p>Περίληψη</p> <p>Η βία και ο σχολικός εκφοβισμός συνιστούν ένα πολυδιάστατο φαινόμενο τόσο ως προς τους αιτιολογικούς παράγοντες και τις συνέπειές τους όσο και ως προς τον τρόπο πρόληψης και παρέμβασης. Η αποτελεσματική πρόληψη και διαχείριση του σχολικού εκφοβισμού προϋποθέτει πρωτίστως τη διεξοδική μελέτη και έρευνα του φαινομένου και την καταγραφή της υφιστάμενης κατάστασης. Στο επίπεδο των πολιτικών πρόληψης και αντιμετώπισης, οι νομικές, παιδαγωγικές, ψυχολογικές και κοινωνικές του διαστάσεις καθιστούν αναγκαίες τις διεπιστημονικές συνέργειες και τις διαθεσμικές δικτυώσεις. Στο πλαίσιο αυτό, η θεσμική αναγνώριση του ζητήματος της βίας και της παραβατικότητας ανηλίκων καθώς και η αναγκαιότητα διαμόρφωσης μιας εθνικής πολιτικής πρόληψης και αντιμετώπισης του φαινομένου αποτελεί μια νέα πρακτική και ένα νέο 'παράδειγμα' όχι μόνο για τη χώρα μας, αλλά και σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Η συγκρότηση της Επιτροπής παρά τω Πρωθυπουργώ για την εκπόνηση της Εθνικής Στρατηγικής για τη Βία και την Παραβατικότητα Ανηλίκων σηματοδοτεί την ανάγκη μιας πολυ-επίπεδης και ολιστικής προσέγγισης, όπως ακριβώς απαιτεί και η πολυσυνθετότητα του φαινομένου. Ο σχολικός εκφοβισμός εντάσσεται στο φάσμα των μορφών βίας και αποτελεί κύριο άξονα της Εθνικής Στρατηγικής. Τα έννομα αγαθά που πρέπει να προστατευθούν είναι η ευημερία των παιδιών, η ομαλή σωματική και ψυχοκοινωνική τους ανάπτυξη και το δικαίωμα τους να ζουν ασφαλή σε μια κοινωνία χωρίς βία. Αυτά τα θεμελιώδη δικαιώματα</p>

	είναι καθολικά και οικουμενικά, δεν υπόκειται σε καμία διάκριση και φυσικά αφορούν το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας και όχι μέρος αυτής.
20:10 – 20:35	<p>Λεωνίδας Κυριακίδης: Προώθηση Ποιότητας και Ισότητας στην Εκπαίδευση: Η συνεισφορά της έρευνας Εκπαιδευτικής Αποτελεσματικότητας</p> <p>Περίληψη</p> <p>Η παρουσίαση αυτή διακρίνεται σε τέσσερα μέρη. Στο πρώτο μέρος της παρουσίασης επιχειρείται μια σύντομη ιστορική αναδρομή της Έρευνας για την Εκπαιδευτική Αποτελεσματικότητα (ΕΕΑ) η οποία αναφέρεται στις τέσσερις σημαντικές φάσεις της ΕΕΑ και δείχνει τη συνεισφορά της στην ανάπτυξη θεωρητικών σχημάτων που επιχειρούν να καθορίσουν παράγοντες που σχετίζονται με τα μαθησιακά αποτελέσματα. Στη συνέχεια, συζητούνται τα σημαντικότερα μεθοδολογικά εργαλεία της ΕΕΑ και εντοπίζονται κενά σε σχέση με τη μέτρηση της συνεισφοράς του σχολείου και του εκπαιδευτικού στην προώθηση της ισότητας στην εκπαίδευση. Στα πλαίσια αυτά, στο δεύτερο μέρος της παρουσίασης, γίνεται προσπάθεια να καθοριστούν οι δύο διαστάσεις μέτρησης της αποτελεσματικότητας που αναφέρονται από τη μια στην προώθηση των μαθησιακών αποτελεσμάτων (<i>διάσταση της ποιότητας</i>) και από την άλλη στη μείωση της επίδρασης παραγόντων που καθορίζουν το υπόβαθρο του μαθητή (π.χ., ΚΟΕ, φύλο, εθνικότητα) και οι οποίοι επηρεάζουν τα μαθησιακά αποτελέσματα (<i>διάσταση της ισότητας</i>). Στο τρίτο μέρος της παρουσίασης, γίνεται αναφορά στην προσπάθεια αξιοποίησης των θεωρητικών σχημάτων της ΕΕΑ για σκοπούς βελτίωσης των δύο αυτών διαστάσεων της αποτελεσματικότητας. Στα πλαίσια αυτά γίνεται αρχικά αναφορά στο Δυναμικό Μοντέλο Εκπαιδευτικής Αποτελεσματικότητας (ΔΜΕΑ) και στη συνέχεια στη δυναμική προσέγγιση για βελτίωση της αποτελεσματικότητας του εκπαιδευτικού και του σχολείου. Η δυναμική προσέγγιση έχει ως θεωρητικό της υπόβαθρο το ΔΜΕΑ και στηρίζεται σε πορίσματα ερευνών που εξέτασαν την εγκυρότητα του μοντέλου. Σε αυτό το μέρος της παρουσίασης, παρουσιάζονται, επίσης, οι θεωρητικές παραδοχές της δυναμικής προσέγγισης και τα σημαντικότερά της στάδια. Στο τέταρτο και τελευταίο μέρος, γίνεται αναφορά σε αποτελέσματα ερευνών που διεξήχθησαν την τελευταία δεκαετία και επιχειρήσαν να μετρήσουν την επίδραση της δυναμικής προσέγγισης στην προώθηση της ποιότητας και της ισότητας στην εκπαίδευση. Στη βάση των αποτελεσμάτων αυτών διατυπώνονται εισηγήσεις για περαιτέρω έρευνα, αλλά και για χάραξη εκπαιδευτικής πολιτικής που θα υποστηρίζει την ανάπτυξη προγραμμάτων βελτίωσης της αποτελεσματικότητας των εκπαιδευτικών και των σχολικών μονάδων.</p>
20:35 – 21:00	<p>Λοΐζος Συμεού: Μικροπιστοποιητικά/Μικροδιαπιστευτήρια (Microcredentials) για τη Διά Βίου Μάθηση και την Απασχολησιμότητα: Μια αλλαγή Παραδείγματος στην Εκπαίδευση και την Κατάρτιση</p>

Περίληψη

Οι πρωτοφανείς ρυθμοί αλλαγών στην καθημερινή και επαγγελματική καθημερινότητα του σύγχρονου πολίτη και οι ραγδαίες επιστημονικές και τεχνολογικές εξελίξεις σε όλους τους τομείς αποτελούν οριστικό δεδομένο της ζωής μας. Οι εξελίξεις αυτές αναδεικνύουν όλο και πιο έντονα την ανάγκη γεφύρωσης της επίσημης εκπαίδευσης και κατάρτισης, και των αναγκών της ταχέως μεταβαλλόμενης κοινωνίας και της αγοράς εργασίας και των επαγγελματιών. Για το λόγο αυτό, στις 16 Ιουνίου 2022, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ), αναγνώρισε το γεγονός ότι οι πολίτες της χρειάζεται να επικαιροποιούν και να αναβαθμίζουν συνεχώς τις γνώσεις, δεξιότητες και ικανότητές τους (up-skilling και re-skilling) και εξέδωσε σύσταση σχετικά με μια ευρωπαϊκή προσέγγιση για τα Μικροπιστοποιητικά/Μικροδιαπιστευτήρια (Microcredentials) για τη Διά Βίου Μάθηση και την απασχολησιμότητα. Σε λιγότερο από ένα χρόνο, μια μέρα μετά τον εορτασμό της Ημέρας της Ευρώπης στις 9 Μαΐου 2023, η ΕΕ ανακοίνωσε με φεστιβάλ και εορταστικές εκδηλώσεις στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στα κράτη-μέλη, ότι το 2023 θα αποτελέσει το [Ευρωπαϊκό Έτος Δεξιοτήτων](#). Τα μικροδιαπιστευτήρια συγκέντρωσαν αυξημένη προσοχή στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Έτους Δεξιοτήτων 2023 και αναδείχθηκαν ως μια πιθανή λύση για την κάλυψη της αυξανόμενης ζήτησης για μάθηση και σύγχρονες μεθόδους πιστοποίησης. Τα μικροδιαπιστευτήρια αποτελούν μια μικρή πιστοποίηση, την οποία οι πολίτες μπορούν να αποκτήσουν για να αποδείξουν την επάρκειά τους σε μια συγκεκριμένη δεξιότητα ή τομέα γνώσεων, προσφέροντάς τους έτσι έναν ευέλικτο και προσιτό τρόπο για να αποκτήσουν νέες δεξιότητες, γνώσεις και εμπειρίες σε τομείς και δραστηριότητες που μπορούν να εφαρμόσουν άμεσα στον χώρο εργασίας. Στην ομιλία μου στο συνέδριο αυτό, που εστιάζει μεταξύ άλλων στις προκλήσεις και προοπτικές της Δια Βίου Μάθησης, παρουσιάζω και συζητώ τα μικροδιαπιστευτήρια ως δυναμικά δομικά μαθησιακά στοιχεία που σχεδιάζονται για να ενσωματώνουν ακριβή μαθησιακά αποτελέσματα από συμπαγείς, μικρού όγκου, στοχευμένες και βραχυπρόθεσμες μαθησιακές δραστηριότητες. Παράλληλα, συζητώ πώς αυτά δύναται να ενδυναμώνουν τους/τις εκπαιδευόμενους/ες προσφέροντας τους εστιασμένες ευκαιρίες απόκτησης δεξιοτήτων και ικανοτήτων, προωθώντας έτσι τη Δια Βίου Μάθηση, και πώς τα μικροδιαπιστευτήρια έχουν άμεση αξιοποίηση στην επαγγελματική σταδιοδρομία του πολίτη, είναι πιο προσιτά και μπορούν να αποκτηθούν χωρίς να διαταράξουν το εργασιακό ή εκπαιδευτικό του/της πρόγραμμα. Τα μικροδιαπιστευτήρια, όπως καταλήγω στην ομιλία μου, δύνανται μέσα από το σχεδιασμό τους να αποτελέσουν ένα μαθησιακό κεφάλαιο με επίκεντρο τον/την εκπαιδευόμενο/η, αναδεικνύοντας έτσι μια αλλαγή Παραδείγματος στην Εκπαίδευση και την Κατάρτιση.

ΣΑΒΒΑΤΟ

15 ΙΟΥΝΙΟΥ 2024

ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ

Συνεδριακό Κέντρο «Κάρολος Παπούλιας»

ΚΕΝΤΡΙΚΕΣ ΟΜΙΛΙΕΣ

19:45 – 20:35

Προεδρείο

Μαρία Σακελλαρίου, Θωμάς Μπαμπάλης

19:45 – 20:10

Αμαλία Α. Υφαντή: Εκπαίδευση και ηγεσία για τη μάθηση σε έναν κόσμο που αλλάζει

Περίληψη

Σκοπός αυτής της εισήγησης είναι να παρουσιάσει τη σημαντική δύναμη της εκπαίδευσης στον σύγχρονο και ραγδαία μεταβαλλόμενο κόσμο και να προβάλλει την αξία του σχολείου ως οργανισμού και κοινότητας μάθησης μέσα από το παράδειγμα της εκπαιδευτικής ηγεσίας για την μάθηση. Ειδικότερα, συστηματικά ανασκοπώντας και μελετώντας την σχετική με το θέμα βιβλιογραφία, επιχειρείται αρχικά μια σύντομη αναφορά στην παγκόσμια κρίση, που οι σημερινές κοινωνίες βιώνουν, γίνεται συζήτηση για τα μείζονα προβλήματα στον σύγχρονο κόσμο, τίθενται βασικά ερωτήματα που αφορούν στην εν δυνάμει μετάβασή μας από την κρίση σε καλύτερες συνθήκες διαβίωσης, στο πλαίσιο των ραγδαίων εξελίξεων και αλλαγών, και εξετάζονται και σχολιάζονται οι νέες προκλήσεις που εμφανίζονται μετά την πρόσφατη, σκληρή δοκιμασία του κόσμου διεθνώς, εξαιτίας της πανδημίας Covid-19. Ακολούθως, στις προσπάθειες αντιμετώπισης της παγκόσμιας κρίσης, παρουσιάζεται ο ισχυρός ρόλος της εκπαίδευσης, με επιλεγμένα επιχειρήματα, καθώς και η συμβολή της στην εξεύρεση λύσεων στα σύνθετα προβλήματα της εποχής μας. Σε αυτήν την προσέγγιση, έμφαση δίδεται στο σχολείο και στο παράδειγμα της διοίκησης της σχολικής μονάδας, με αναφορά στην άσκηση της ηγεσίας για την μάθηση στο σχολείο, η οποία αναδεικνύεται ως ισχυρός παράγοντας ενδυνάμωσης του εκπαιδευτικού έργου, που καθημερινά επιτελείται στο σύγχρονο σχολείο. Συμπεραίνεται ότι η συμβολή της εκπαίδευσης και συγκεκριμένα του σχολείου στην αντιμετώπιση της παγκόσμιας αστάθειας στην εποχή μας είναι σημαντική, ενώ η διοίκηση της σχολικής μονάδας και η άσκηση της κατάλληλης ηγεσίας σε αυτήν αναγνωρίζονται ως μεγάλης σπουδαιότητας παράμετροι στην ποιοτική απόδοση του εκπαιδευτικού έργου, σε ένα περιβάλλον που διαρκώς μεταβάλλεται και ταυτόχρονα προβάλλει ισχυρές προκλήσεις για αλλαγές.

20:10 – 20:35

Αριστοτέλης Ζμας: Το δημόσιο καλό των Ιδιωτικών Πανεπιστημίων: Διαβουλεύσεις και Διαξιφισμοί σε Ελλάδα και Κύπρο

Περίληψη

Η παρούσα εισήγηση διερευνά την προοπτική των ιδιωτικών πανεπιστημίων να υπηρετήσουν το δημόσιο καλό. Θα υποστηριχθεί ότι η δυνατότητα ή μη των ιδρυμάτων αυτών να συνδράμουν στην επίτευξή του είναι αποτέλεσμα δημοκρατικών διαβουλεύσεων και διαξιφισμών, στις οποίες εμπλέκονται ποικίλοι δρώντες (π.χ. κυβερνητικά στελέχη, εκπρόσωποι πολιτικών κομμάτων, συνδικαλιστικά σωματεία, ιδιωτικές εταιρείες). Οι δρώντες αυτοί έχουν συχνά αντικρουόμενες αντιλήψεις τόσο για την έννοια και τη σημασία του δημοσίου καλού, όσο και για την ευχέρεια διασφάλισής του από τα ιδιωτικά πανεπιστήμια.

Για την τεκμηρίωση του προαναφερθέντος επιχειρήματος θα ανιχνευθεί αρχικά η σχέση μεταξύ δημοσίου καλού και επιμέρους ζητημάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Στη συνέχεια η προσοχή θα εστιαστεί στις αντικρουόμενες πολιτικές που Ελλάδα και Κύπρος έχουν ακολουθήσει στο παρελθόν ως προς την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων στην επικράτειά τους. Πιο συγκεκριμένα, είναι ευρέως γνωστό ότι η ελληνική Πολιτεία απέκλειε τουλάχιστον μέχρι πρόσφατα την προοπτική λειτουργίας τέτοιου είδους ιδρυμάτων στο εσωτερικό της χώρας, ευθυγραμμιζόμενη με τη διαδεδομένη αντίληψη ότι μόνο τα κρατικά πανεπιστήμια είναι σε θέση να υπηρετήσουν το δημόσιο καλό. Οι αυξανόμενες, όμως, αμφιβολίες για την ορθότητα της μονοπωλιακής αυτής πολιτικής οδήγησαν πρόσφατα στην εν μέρει άρση της, καθώς άνοιξε ο δρόμος για την ίδρυση μη κρατικών μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων. Στην Κύπρο, αντίθετα, η θέσπιση ιδιωτικών πανεπιστημίων πραγματοποιήθηκε σε ιδιαίτερα σύντομο χρονικό διάστημα. Ειδικότερα, ενώ η χώρα απέκτησε το πρώτο της πανεπιστήμιο μόλις στα τέλη της δεκαετίας του 1980, προχώρησε μια δεκαπενταετία περίπου αργότερα στην αδειοδότηση τριών ιδιωτικών πανεπιστημίων, ο αριθμός των οποίων μάλιστα διευρύνθηκε σταδιακά. Τόσο η αρχική αδειοδότηση όσο και η μετέπειτα ενδυνάμωση των ιδιωτικών πανεπιστημίων στην Κύπρο ήταν το επιστέγασμα των σχετικών διαβουλεύσεων μεταξύ ποικίλων ομάδων ενδιαφέροντος, οι οποίες αναγνώρισαν τη δυνατότητα των ιδρυμάτων αυτών να συνδράμουν στην επίτευξη του δημοσίου καλού, αναδεικνύοντας τη χώρα σε διεθνές, περιφερειακό κέντρο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στην νοτιοανατολική Μεσόγειο.

